

NOTAT

21. december 2011
J.nr. 3401/1001-3680
Ref.

Svar på spørgsmål fra Enhedslisten om vedvarende energi

Spørgsmål 1:

Der anmodes om kommentarer og holdning til Enhedslistens tidligere fremlagte forslag for et solcelleprogram samt et bølgekraftprogram. Der anmodes om kommentarer til de enkelte elementer i forslagene.

Svar:

Enhedslisten ønsker i solcelleprogrammet, at den såkaldte nettomålerordning, der hovedsagelig gælder for små anlæg til private husholdninger, udbygges til at omfatte alle størrelser anlæg og til alle ejerformer. Desuden skal der sættes på tvungen anvendelse på offentlige bygninger samt massivt på information, kampagner, energilån, forskning og udvikling mv.

Med nettomålerordningen ydes der i form af fritagelse for afgifter, nettariffer, PSO mv. en støtte til solcellestrøm på 1,2-1,5 kr/kWh. Med stigende afgifter og faldende anlægspriser bliver det mere og mere økonomisk attraktivt at installere solcelleanlæg.

I forhold til den støtte, der gives til vind- og biomassebaseret elproduktion på omkring 0,15 kr/kWh, er støtten til solcellestrøm meget høj. Hertil kommer, at elproduktionen med nettomålerordningen holdes ude af elmarkedet og ikke giver ejerne tilskyndelse til at tilpasse elforbruget efter elpriserne.

Såfremt der i større grad skal gives støtte til solcellestrøm, vil det være mere hensigtsmæssigt at yde støtten i form af pristillæg pr. leveret kWh på samme måde som al anden VE-elektricitet støttes. Herved indgår elproduktionen i elmarkedet, og det bliver muligt at tilpasse støtten til den teknologiske udvikling og differentiere den efter anlægsstørrelse og anvendelse. I forhold til nettomålerordningen vil tilpasning af støtten efter teknologiuudviklingen reducere støtteomkostningerne.

Enhedslisten ønsker et bølgekraftprogram med henblik på yderligere udbygning i Danmark. Hertil kan bemærkes, at det endnu er et åbent spørgsmål, om bølgeenergi er en fremtidsteknologi, der bør prioriteres i Danmark. Under alle omstændigheder vil der være behov for en meget betydelig støtte – EL angiver et PSO-støtteniveau på 3,25 kr./kWh de første 10 år – dvs. oven i markedsprisen - og derefter 60 øre resten af anlæggets levetid – dog med mulighed for justeringer. Til sammenligning er den samlede pris (markedspris + støtte) for Anholt havmøl-

lepark 105,1 øre/kWh i ca. 12½ år (svarende til ca. halvdelen af projektets forventede levetid), hvorefter den producerede el skal sælges på markedsvilkår uden tilskud.

Spørgsmål 2:

Der anmodes om kommentering af og holdning til følgende forslag:

Solcelleteknologien er i dag blevet så billig, at den er interessant for boligejere. En særlig interesseret boligaktør er den almene boligsektor, som udgør ca. 20 % af alle boliger i Danmark, men som imidlertid i dag er underlagt regler, som gør det vanskeligt at implementere solceller i denne sektor. Den almene boligsektor kan spille en afgørende rolle i et boom for solceller, idet der her er tale om større anlæg, som dermed er relativt billigere pr. bolig end fx en villaejer.

Der gennemføres et program, hvor der undersøges effekten af at ændre rammevilkårene for etablering af solceller i den almene boligsektor.

Programmet giver almene boligafdelinger mulighed for at beslutte at benytte en fælles el-leverandør med en enkelt fælles måler, hvortil et solcelleanlæg kobles i afregningen med el-selskabet efter normale vilkår med tilbageløbsordning. Boligafdelingen etablerer internt individuelle målere, og forestår fordeling af el-regningen efter samme model som varmeregning og vandregning. Samtidig ophæves den enkelte beboers ret til selv at vælge el-leverandør idet beslutning herom underlægges en fælles generalforsamlingsbeslutning.

Det pågældende el-selskab mister herved en årlig indtægt på fx 1.200 kr. pr. bolig i målerafgift, idet boligerne underlægges en fælles måler i forhold til el-selskabet. På årsplan svarer det for en typisk boligafdeling med 70 boliger til 84.000 kr. El-selskaberne pålægges at indgå sådanne aftaler såfremt solcelleprojektet godkendes til at kunne indgå i programmet, idet der forudsættes etableret solcelleanlæg på 6 kW pr. boligenhed samt pr. 100 m² fællesareal. Aftalen kan ikke opsiges af el-selskabet så længe solcelleanlægget ved normal drift producerer strøm. Til gengæld kan el-selskabet opgøre den tabte indtægt som PSO-udgift i op til 5 år. Involverede el-selskaber skal endvidere bidrage finansielt til, at en evaluering løbende kan gennemføres.

De involverede boligafdelinger skal for at deltage i programmet indgå i en evaluering, hvor der forudsættes leveret drifts- og økonomidata for solcelleanlægget.

Programmet administreres fx af Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, som godkender præmisserne for at boligafdelinger kan deltage i programmet. Ministeriet står endvidere for evalueringen.

Programmet afgrænses til deltagelse af ca. 100 boligafdelinger med gennemsnitligt 70 boliger, dvs. 7.000 boliger vil få solcellestrøm. Der foretages herefter en vurdering af, om ordningen skal permanentgøres.

Svar:

Nettomålerordningen bliver i takt med stigende elpriser og faldende anlægsomkostninger mere og mere attraktiv. Der vil derfor være betydeligt risiko for fremtidig støttespild og problemer i forhold til EU's statsstøtteregler. Hertil kommer, at ordningen ikke giver brugerne tilskyndelse til at tilpasse forbruget til produktion og dermed medvirke til en mere intelligent indpasning af VE-produktionen.

Såfremt der skal ske ændringer vil det i stedet for at udvide nettomålerordningen være mere hensigtsmæssigt at yde støtten i form af pristillæg pr. leveret kWh, på samme måde som al anden VE-elektricitet støttes. Herved indgår elproduktionen i elmarkedet, og det bliver muligt at tilpasse støtten til den teknologiske udvikling og differentiere den efter anlægsstørrelse og anvendelse. En sådan omlægning af støtteformen vil reducere støtteomkostningerne i forhold til en udvidelse af nettomålerordningen.

Spørgsmål 3:

Energistyrelsen har fået udarbejdet en "Solvarme Handlingsplan" på basis af forslag herom fra Planenergi i samarbejde med bl.a. Dansk Solvarme Forening. Der anmodes om en vurdering af planens hovedelementer, målsætninger, effekter og virkemidler.

Svar:

Planens målsætning er at udbygge anvendelsen af solvarme i fjernvarmeanlæg og individuelt opvarmede boliger fra nu omkring 1 PJ til 6 PJ i 2020 og 20 PJ i 2030, hvorved solvarmen i dette år forventes at dække ca. 14 % af varmebehovet i bygninger. Dette forventes realiseret primært som følge af en massiv informationsindsats, forsknings- og udviklingsaktiviteter og tilskud til installation af anlæg.

Planens målsætning er væsentligt større end i de hidtidige basisfremskrivninger, hvor der forventes omkring en fordobling af solvarmeproduktionen i 2020.

Spørgsmål 4:

Der anmodes om et udspil til, hvilke tiltag en energiaftale skal indeholde for at implementere handlingsplanen og hvad en sådan implementering forudsætter økonomisk og af lovgivning.

Svar:

Udnyttelse af solvarme er i dag en velkendt teknologi, der i de seneste år især er anvendt i forbindelse med fjernvarmeanlæg. Det er i handlingsplanen forventning om, at der uden nye tiltag vil den årlige installation af solvarmeanlæg vokse fra omkring 60.000 m² til ca. 300.000 m² i 2030, mens det med handlingsplanens tiltag forventes at stige til ca. 800.000 m².

Handlingsplanen indeholder forslag om støtte til informationsaktiviteter mv. på ca. 5 mio. kr. pr. år og forslag om støtte til forskning, udvikling og demonstration på omkring 25 mio. kr. pr. år. Den foreslåede anlægstilskudsordning, hvor tilskudsbeløbet aftrappes frem mod 2030 koster i alt 1,7 mia. kr. Handlingsplanens samlede støtteomkostninger er opgjort til 2,3 mia. kr. i perioden frem til 2030.

Det skal bemærkes, at solvarme kan være et værdifuldt supplement til et energisystem, der primært baseres vind og biomasse. Forskellige teknologier producerer på forskellige tidspunkter, og den spredning er værdifuld for det samlede energi system.

Spørgsmål 5:

Hvad er holdningen til at ændre nettoordningen for solcelleanlæg så "loftet" på de 6.000 kWh øges til at dække selvforsyning?

Svar:

Nettomålerordningens grænse på 6 kW har været gældende siden 1998 og er så høj, at et anlæg med denne kapacitet rigeligt kan dække en normal husstands årlige elforbrug af størrelsesorden 3.500-5.000 kWh. Der er derfor ingen planer om at hæve loftet.

Spørgsmål 6:

Kan det bekræftes, at der eksisterer et problem ved "virksomhedsordningen for private" for solceller, idet der skal betales skat af hele produktionen uden at der er krav om en måling heraf, fordi der alene måles på nettoforbruget, og hvorledes håndteres dette problem i praksis?

Svar:

Hvis den skattepligtige vælger at medregne den skattepligtige indkomst fra driften af husstandssolcelleanlægget efter skattelovgivningens almindelige regler, anses anlægget for udelukkende erhvervsmæssigt benyttet.

Uanset om der er et nettosalg elektricitet til nettet fra det pågældende anlæg, vil det vedvarende energianlæg anses for at være udelukkende erhvervsmæssigt benyttet. Det betyder, at hele produktionen indgår i beskatningsgrundlaget. I det omfang produktionen ikke måles, har SKAT angivet en skematisk regel, hvorefter produktionen fastsættes på grundlag af anlæggets installerede effekt

Når ejeren af det vedvarende energianlæg skal opgøre indkomster, skal alle indtægter fra den vedvarende energivirksomhed medregnes, herunder værdien af eget elektricitetsforbrug, mens der samtidig kan ske fradrag for udgifter til drift, vedligeholdelse, afskrivninger m.v. Overskud/underskud beskattes på samme måde som andre former for erhvervsmæssig virksomhed.

Spørgsmål 7:

Hvad vil effekten være på skatteprovenuet i forhold til den nuværende ordning i praksis, såfremt "virksomhedsordningen for private" ændres, så skatten alene pålægges nettoforbruget, men med en sats der til gengæld hæves fra 60 til 80 øre pr. kWh? I hvilket omfang kan en sådan ændring spille positivt med i forhold til fremtidens "Smart Grid" hvor forbrugernes forbrug i højere grad følger produktionen?

Svar:

For solcelleanlæg ansættes værdien af eget elforbrug fra et solcelleanlæg som udgangspunkt på grundlag af afregningsprisen. I lov om fremme af vedvarende energi er afregningsprisen

for el fra solceller fastsat til 60 øre pr. kWh i 10 år efter nettilslutning og 40 øre i de følgende 10 år.

Det er produktionen fra solcelleanlægget der indgår i beskatningsgrundlaget. Nettoforbruget beskattes ikke, men pålægges afgifter mv.

Nettomålerordningen spiller slet ikke sammen med fremtidens smart grid, nærmest tværtimod. På grund af muligheden for at modregne overskydende produktion i fremtidig forbrug helt uafhængig af prisforholdene, har anlægsejeren ingen tilskyndelse til at tilpasse elforbruget efter markedsprissignalerne. Dette ændres ikke ved en evt. ændring af beskatningsreglerne.

Spørgsmål 8:

Hvilke muligheder har almene boligforeninger for at tage nye lån til finansiering af solceller og kan der gennemføres ændringer som fremmer denne mulighed?

Svar:

Almene boligforeninger har mulighed for at installere solceller og finansiere det over huslejen, såfremt den pågældende boligforening skulle ønske det. Efter reglerne om beboerdemokrati i almene boliger er det beboerne, der vedtager budgettet, herunder hvilke forbedringer eller fornyelser, der skal foretages.

Landsbyggefonden yder efter den nuværende praksis ikke tilskud til etablering af solcelleanlæg, da der ikke stilles krav herom i Bygningsreglementet (BR10).